

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ ORAZ ADMINISTRACJI, GOSPODARKI TERENOWEJ
I OCHRONY ŚRODOWISKA**

z dnia 26 maja 1976 r.

**w sprawie trybu postępowania w sprawach przekwaterowania osób nieuprawnionych z osobnych kwater stałych
oraz właściwości organów w tych sprawach.**

Na podstawie art. 37 ustawy z dnia 20 maja 1976 r. o zakwaterowaniu sił zbrojnych (Dz. U. Nr 19, poz. 121) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organami właściwymi do wydawania decyzji w sprawach przekwaterowania z osobnych kwater stałych osób nieuprawnionych do tych kwater, o których mowa

w art. 32 ust. 2 i art. 34 ustawy z dnia 20 maja 1976 r. o zakwaterowaniu sił zbrojnych (Dz. U. Nr 19, poz. 121), zwanej dalej „ustawą”, są:

- 1) w I instancji — wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany,
- 2) w II instancji — wojskowy rejonowy zarząd kwaterunkowo-budowlany.

§ 2. 1. Decyzję w sprawie przekwaterowania organ I instancji wydaje po zebraniu wszystkich niezbędnych dowodów.

2. Decyzja w sprawie przekwaterowania powinna w szczególności zawierać:

- 1) określenie organu wojskowego wydającego decyzję,
- 2) datę wydania decyzji,
- 3) powołanie podstawy prawnej,
- 4) określenie osób, których dotyczy,
- 5) osnovę decyzji z oznaczeniem kwatery podlegającej zwolnieniu,
- 6) informację, że lokal zamienny (pomieszczenie zastępcze) przydzielili terenowy organ administracji państwowej,
- 7) uzasadnienie z podaniem okoliczności faktycznych i prawnych oraz
- 8) pouczenie o prawie i terminie wniesienia odwołania ze wskazaniem organu właściwego do jego rozpatrzenia.

§ 3. 1. Od decyzji organu I instancji przysługuje odwołanie osobie, której decyzja dotyczy.

2. Odwołanie wnosi się do organu II instancji za pośrednictwem organu I instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. Jeżeli organ I instancji uzna, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie, może wydać nową decyzję, w której zmieni zaskarżoną decyzję w całości lub części. Od decyzji tej przysługuje odwołanie.

§ 4. 1. Organ I instancji jest obowiązany przesłać odwołanie wraz z aktami sprawy i własną opinią organowi II instancji w terminie 14 dni od dnia otrzymania odwołania, jeżeli w tym terminie nie wydał nowej decyzji, o której mowa w § 3 ust. 3.

2. Organ II instancji po rozpatrzeniu odwołania wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo zmienia ją w całości lub w części.

3. Decyzja wydana przez organ II instancji oraz decyzja organu I instancji, od której nie wniesiono odwołania, są ostateczne.

§ 5. Decyzję ostateczną w sprawie przekwaterowania organ I instancji przesyła właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego z wnioskiem o przydzielenie w terminie 14 dni osobie obowiązanej do zwolnienia osobnej kwatery stałej lokalu zamiennego dostarczonego przez wojskowy organ kwaterunkowo-budowlany, a w wypadkach przewidzianych w art. 34 ustawy — pomieszczenia zastępczego.

§ 6. 1. W razie niezwolnienia osobnej kwatery stałej w terminie 30 dni od wydania przez terenowy organ administracji państwowej decyzji o przydziale lokalu (pomieszczenia), o którym mowa w § 5, wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany przesyła osobie podlegającej przekwaterowaniu upomnienie, wzywające do dobrowolnego zwolnienia kwatery w ciągu 14 dni i przeniesienia się do wskazanego lokalu (pomieszczenia), z zagrożeniem wszczęcia po upływie tego terminu postępowania w sprawie przymusowego przekwaterowania.

2. Jeżeli osobna kwatera stała nie została zwolniona w terminie określonym w upomnieniu, wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany występuje do właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w celu przymusowego przekwaterowania. Do wniosku załącza się tytuł wykonawczy wraz z dowodem doręczenia upomnienia.

§ 7. 1. Przymusowego przekwaterowania dokonuje terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego właściwy ze względu na położenie osobnej kwatery stałej, który o terminie przekwaterowania zawiadamia wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany.

2. Wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany na wniosek terenowego organu administracji państwowej zapewnia w razie potrzeby przewiezienie mienia osoby przekwaterowywanej.

§ 8. 1. Jeżeli osoba nieuprawniona, o której mowa w art. 32 ust. 1 i 2 oraz w art. 34 ustawy, opuści osobną kwaterę stałą i pozostawi w niej osoby wspólnie z nią dotychczas zamieszkałe, terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego na wniosek wojskowego garnizonowego organu kwaterunkowo-budowlanego dokonania usunięcia tych osób.

2. Przekwaterowanie osób, o których mowa w ust. 1, następuje do lokalu zajmowanego przez osobę zwalnającą kwaterę. W wypadkach społecznie uzasadnionych przekwaterowanie to może nastąpić do pomieszczenia zastępczego, dostarczonego przez wojskowy garnizonowy organ kwaterunkowo-budowlany.

§ 9. 1. Koszty przekwaterowania osób wymienionych w § 1 obejmują koszty transportu oraz koszty przeniesienia urządzeń zainstalowanych w dotychczas zajmowanej kwaterze.

2. Zwrot kosztów przekwaterowania następuje po przedstawieniu rachunków państwowego lub spółdzielczego przedsiębiorstwa transportowo-spedycyjnego albo usługowego oraz oświadczenia, że osobom przekwaterowanym nie przysługuje zwrot kosztów na podstawie innych przepisów.

3. W razie braku rachunków, o których mowa w ust. 2, zwrot kosztów transportu następuje do wysokości przewidzianej dla danego wypadku w taryfie tawarowej transportu samochodowego i spedycji Ministerstwa Komunikacji, a zwrot kosztów przeniesienia urządzeń — do wysokości przewidzianej w obowiązującym cenniku usług.

4. Zwrot kosztów przekwaterowania nie przysługuje w wypadkach określonych w § 7 i 8.

§ 10. 1. Tryb postępowania przewidziany w rozporządzeniu stosuje się także do przekwaterowywania osób zajmujących osobne kwatery stałe będące w dyspozycji jednostek wojskowych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

2. Organami właściwymi do wydawania decyzji w sprawach przekwaterowania osób, o których mowa w ust. 1, są odpowiednie organy kwaterunkowo-budowlane resortu spraw wewnętrznych.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 16 listopada 1953 r. w sprawie przymusowego usuwania osób nieuprawnionych z kwater wojskowych (Dz. U. Nr 49, poz. 242).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1976 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Urbanowicz*
Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska: *E. Wojtaszek*